

Openbaring 3:7-13

7 ¶ Schrijf aan de engel van de gemeente in Filadelfia:

“Dit zegt hij die heilig en betrouwbaar is, die de sleutel van David heeft—wanneer hij opendoet, kan niemand sluiten, wanneer hij sluit, kan niemand openen:

8 Ik weet wat u doet. Ik heb ervoor gezorgd dat de deur voor u openstaat, zonder dat iemand hem kan sluiten. Want ook al hebt u weinig invloed, u bent trouw gebleven aan wat ik heb gezegd en hebt mijn naam niet verloochend.

9 Ik zal mensen laten komen die bij Satan horen, leugenaars die zich Joden noemen en het niet zijn; zij zullen zich eerbiedig aan uw voeten neerwerpen en erkennen dat ik u heb liefgehad.

10 Omdat u trouw bent gebleven aan mijn gebod om stand te houden, zal ik u ook trouw zijn wanneer binnenkort de tijd van de beproeving aanbreekt, als heel de aarde en de mensen die er leven op de proef worden gesteld.

11 Ik kom spoedig. Houd vast aan wat u hebt, dan zal niemand u de lauwerkrans kunnen afnemen.

12 Wie overwint maak ik tot een zuil in de tempel van mijn God. Daar zal hij voor altijd blijven staan. Ik zal op hem de naam schrijven van mijn God en van de stad van mijn God, het nieuwe Jeruzalem dat bij mijn God vandaan uit de hemel zal neerdalen, en ook mijn eigen nieuwe naam.

13 Wie oren heeft, moet horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt.”

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Philadelphia, het moet een mooie stad zijn geweest met zijn vulkanische gesteente geschikt voor wijnbouw.

Alleen zeer aardbevingsgevoelig.

Aan het begin van de eerste eeuw van onze jaartelling -het jaar 17- werd de stad getroffen door zo'n verschrikkelijke beving, dat die door schrijvers uit die tijd één van de grootste rampen sinds mensenheugenis wordt genoemd.

Waarschijnlijk werd in Philadelphia gesproken over het leven voor en na de ramp. Zoals ze in Zeeland en op Flakkee dat doen als het gaat over 1953, in de Bijlmer i.v.m. de vliegtuigramp, in Enschede i.v.m. de vuurwerkramp, in Volendam i.v.m. de nieuwjaarsnachtramp en wereldwijd over de aanslag van 11 september, in Madrid na de aanslag, in Londen, maar ook in Azie na de tsunami en in New Orleans na de orkaan.

Het leven in de stad Philadelphia moet dus voor ons een beetje herkenbaar zijn.

In Philadelphia was ook een christelijke gemeente, een gemeente die probeerde de inwoners ervan te overtuigen God in Jezus Christus het enige houvast is in het wankelbare bestaan.

Het was waarschijnlijk een kleine gemeente, want er wordt gezegd 'Gij hebt kleine kracht'.

Maar het was wel een gemeente die trouw was, het woord bewaarde en de naam niet verloochende.

En het was een gemeente die door haar manier van leven de naam van de stad eer aandeed: Philadelphia, dat is 'broederliefde'.

En waarschijnlijk lieten christenen die liefde i.h.b. merken aan alles wat gehandicapt was en wat mooi is het dan als een stichting in Nederland ook die naam draagt.

Alleen: dat werd niet in dank afgenomen, zeker niet door de grote Joodse gemeenschap aldaar. Die wordt in de brief een 'synagoge van de satan' genoemd.

Dat is nogal hard en dat kan je vandaag eigenlijk niet meer zeggen, want dat is voer voor zelfmoordterroristen.

Maar het is goed te bedenken dat hier een interne Joodse polemiek wordt uitgevochten.

En Joden kunnen er wat van, zeker als de een onder druk staat van de ander. Kijk maar in het Israelische parlement.

En het is goed te bedenken dat het -net zoals in Smyrna- niet gaat over alle Joden in het algemeen, maar over de Judeeers, de Joodse leiders, die de christenen dwars zaten; ze deden hun Jood-zijn geen eer aan: 'ze zeggen dat ze Joden zijn, maar ze zijn het niet', wordt er gezegd.

We horen wel dat sommigen van hen zullen komen om zich neer te werpen om te erkennen dat de Heer die gemeente met kleine kracht lief heeft gehad.

Maar de positie van de christelijke gemeente zal niet makkelijk zijn geweest, zeker niet als je bedenkt dat de meerderheid van de niet-Joodse bewoners van Philadelphia die gemeente met haar boodschap ook maar onzin vond.

Het is voor te stellen dat dat kleine groepje christenen daar zo'n aardbevingsgevoel had? Flink door elkaar geschud, dus... en hoe zit dat bij ons in West-Europa, in Nederland, in Middelharnis?

Vinden veel mensen dat christelijk geloof eigenlijk ook geen onzin?

Je mag van alles geloven als het maar niet al te christelijk is.

En: zijn er hier geen bevingen?: de wankelende economie, de schommelende beurskoersen, de normen en de waarden, die schuiven en het kerkelijk leven dat rommelt en er vinden zelfs aardverschuivingen plaats op politiek en maatschappelijk terrein.

Tegenstellingen in de wereld tussen Islam en het westen.

Middelharnis zal misschien niet het episch centrum zijn, maar toch weet je: het zit dicht in de buurt en: de wereld is een dorp geworden.

En laten we het nog eens wat dichterbij huis zoeken: vinden er ook wel eens aardshokken plaats in ons eigen leven?

Trilt je eigen leven soms niet op zijn grondvesten?

Dingen, waardoor je persoonlijk geloof aan het wankelen wordt gebracht ?

Verlies in je familiekring of verdriet in je omgeving, dreiging van ontslag, scheiding... wat voel je je zwak en klein!

De Opgestane Heer gaat tot zulke mensen spreken: "Dit zegt de Heilige, de Waarachtige". Jezus tooit zich met de namen van God, de Betrouwbare, de vaste en zekere, grond onder je voeten, vaste rots om op te staan".

Als alles op instorten staat, Ik wankel nooit !

En de gemeente van Philadelphia krijgt te horen, wat haar te doen staat.

Eigenlijk maar één ding, hetzelfde wat Thyatira te horen kreeg: 'U die mijn woord bewaard hebt en het bevel bewaard hebt om Mij te verwachten, Ik zal U bewaren en dan kom het: "Houd vast wat gij hebt" (vs. 11)

Dus: vasthouden aan de Heer, vasthouden aan Zijn Woord, aan de verwachting dat Hij komt.

Dat klinkt niet spectaculair! Niks over experimenten dit en reorganisatie dat, beleidsplan zus en management zo.

U heeft het al gemerkt: sinds de PKN moet u een plaatselijke regeling hebben en een beleidsplan.

Allemaal heel goed natuurlijk.

Maar hier gaat het om minder dan wat op een A-4-tje kan: vasthouden, volhouden, standhouden, opdat niemand je kroon neemt, je prijs.

Die uitdrukking kroon en prijs komt uit de oude stadions.
Daar kregen de renners een lauwerkrans of een kroon zoals je nu een medaille krijgt.
En om die te bemachtigen moet je vasthouden'
Hoe je dat doet concreet, 'vasthouden'?

Wel, de belofte die aan het einde van de brief wordt gegeven aan mensen die standhouden, kan daarover veel verklaren: "Wie overwint, Ik zal hem maken tot een zuil in de tempel van mijn God..."

Dat klinkt een beetje acabadrabra, maar toen ik zelf in Philadelphia was werd me daarover iets duidelijk.

Nu ja, er is eigenlijk niet veel meer te zien, want over de oude stad Philadelphia is nu stad Alasehir (stad van God) gebouwd en het enige wat van vroeger te zien is zijn enkele pilaren van een oude byzantijnse kerk, die uit veel later tijd stamt.

Maar toch vond ik het wonderlijk dat die zuilen overeind stonden, want die vertellen namelijk het verhaal hoe wij stand moeten houden.

Wanneer is een zuil niet aardbevingsgevoelig?

Wel, een eerste vereiste is dat een zuil stevig staat op zijn basis, een goede ondergrond.

Dus standhouden doe je op een stevige ondergrond, het Woord van God.
Altijd weer terugvallen op de basis. De verhalen uit de Bijbel, die je hebt meegekregen.

Telkens weer opnieuw lezen, overdenken, bespreken, beluisteren.
Dat vasthouden en de jonge generatie moet dat maar ter harte nemen van de oudere.

Want kijk, wij leven in emotiecultuur van kicken praizen, maar dat gaat niet lang mee.
Daarom ook studeren en lezen.

Als je dat niet doet, dan.... val je zo om

Maar zo'n zuil op een vaste basis moet altijd wel een beetje speling hebben, want anders breekt hij bij de minste en geringste trilling. Kijk maar...

Een flexibele zuil op een vaste basis is veerkrachtig en komt niet van zijn plaats.
Dus wie stand wil houden moet geen star conservatisme aanhangen, want er moet beweging in zitten. Speling. Aanpassingsvermogen.

Flexibiliteit om telkens opnieuw dat oude Woord toe te passen op ons leven hier en nu. Telkens nieuwe wegen zoeken voor het oude woord.

Wat je meegekregen hebt, mag je op moderne, frisse nieuwe wijze in praktijk brengen.

Standvastig met veerkracht: zo alleen blijft je geloof, de gemeente, de kerk, staande bij de aardbevingen, die ons overkomen.

Een voorbeeld: voor wat de vorm van de viering van het avondmaal mag je flexibel zijn, maar het fundament blijft hetzelfde: Jezus Christus, gestorven en opgestaan voor ons.

Te veel discussies gaan over vromen en niet over de inhoud.
Dat houden we vast en daaraan houden we ons vast en zo blijven we zelf standvastig als een zuil.

Er wordt nog iets over die zuil gezegd.

Ik heb bij opgravingen vaak gezien dat er iets was geschreven op de zuil, vaak de naam van wie 'em geschonken had.

Op de zuil die wij zijn in de tempel, zegt de Heer, komen drie namen te staan: Ik zal de naam van mijn God erop schrijven, dat is een

En ik zal die van het nieuwe Jeruzalem erop schrijven. Dat is twee.

En ik schrijf de nieuwe naam van Mijzelf erop, Dat is drie.

Alsof dat wil zeggen: je bent getekend met de naam van God.

Maar je bent ook burger van het hemelse Jeruzalem -laat die stad je normen bepalen- en niet de normen en waarden van onze tijd. Onsburgerschap is in de hemel, zegt Paulus.

En je bent gemerkt met de nieuwe naam van Jezus Christus.

Dat laatste klinkt vreemd -Jezus' nieuwe naam- maar daar zit iets van dat Jezus eens bekend zal maken dat Hij zichtbaar alles overwonnen heeft.

Jezus, Hij maakt Zichzelf in de brief ook bekend als de Man met de sleutel van David, die opent en niemand zal sluiten en sluit en niemand opent.

Sleutelfiguren waren vroeger belangrijke mensen.

Zij waren gevolmachtigden namens de koning.

Zoals eens hofmaarschalk Eljakim van koning Hizkia, die alle paleisdeuren mocht openen met een zware sleutel;

Hier is Jezus degene die namens God Zelf de sleutel van het Nieuwe Jeruzalem, de stad van David in handen heeft.

Hij doet de poort van de stad waar God de dienst uitmaakt open.

Dankzij deze sleutelfiguur kun je zo bij de Vader binnen lopen en heb je vaste grond onder de voeten.

Geloven is door Jezus Christus thuis komen bij de Vader.

Dat mag je geloven met je wankele leven, dat geschokte leven, dat aardbevingsgevoelige leven, op zoek naar houvast.

Nee, je hoeft niet eerst... je mag komen zoals je bent bij Hem.

Want Jezus, Hij is de sleutelfiguur en Hij merkt je met de naam van zijn Vader, benoemt je tot burger van Gods Rijk en schrijft zijn nieuwe naam op je leven.

Zo is je leven niet meer zo wankelbaar, want je bent als een zuil in de tempel.

Amen